

Ελεύθερη πληροφόρηση

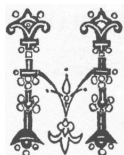
ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΑΪΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 266

1 Δεκεμβρίου 2009

Μετά... τή διάγνωση

έ φορτίζει, ἀλλά καί μέ προβληματίζει ἡ τρέχουσα, ἀκατά-
σχετη καταφορά, κατά τῆς πανώλης τῆς «διαφθορᾶς», πού
κατασπιλώνει τίς σελίδες τῶν καθημερινῶν ἐφημερίδων
μας καί μονοπωλεῖ τά ἀνοιχτά καί φωτισμένα παράθυρα τοῦ δια-
κριτικοῦ ἢ τοῦ χυδαίου κοινωνικοῦ κουτσομπολιοῦ. Παράλληλα
καί πέρα ἀπό τό σύγχρονο, μετρημένο ἢ χυδαῖο, στιγματισμό τῆς
διολίσθησης τῆς προσωπικότητας στήν ἀλλοτρίωση καί στή δια-
φθορά, συναντῶ νηφάλια, ἀπορριπτική ἐπισήμανση τῆς διαστρο-
φῆς ἀπό τήν κορυφαία ἀποστολική φυσιογνωμία, τόν πρωτόκλητο
Πέτρο. Καθαρό καί φωτισμένο τό βλέμμα του, διακρίνει γύρω
του τήν «ἐκπτώση» καί καταθέτει τήν ἀποτίμησή του μέ τούτη τή
φράση: *«Οὗτοι, ὡς ἄλογα ζῶα φυσικά γεγεννημένα εἰς ἄλωσην
καί φθοράν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσι βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν
καταφθαρῆσονται (Αὐτοί, σάν τά ἄλογα ζῶα, πού ἀκολουθοῦν τή*

φυσική τους εξέλιξη, τή δέσμη στίς όρμές τους καί στή φθορά, θά καταστραφούν, γιατί βλασφημοούν όσα δέ γνωρίζουν)... *ήδονήν ήγούμενοι τήν έν ήμέρα τρυφήν* (γιατί νομίζουν απόλαυση νά όργιάζουν νύχτα καί μέρα) *σπίλοι καί μωμοί, έντρυφώντες έν ταίς άπάταις αύτών... όφθαλμούς έχοντες μεστούς μοιχαλίδος καί άκαταπαύστους άμαρτίας...*» (Β' Πέτρ. β' 12-14).

Αύτές οί έκτιμήσεις βεβαιώνουν καί έπαληθεύουν, πώς τό φαινόμενο τής διαφθοράς δέν είναι αποκλειστικό σύμπτωμα τής εποχής μας, αλλά διακινεΐται σ' όλόκληρο τόν ιστορικό χρόνο. Θολώνει τόν ανθρώπινο νοΰ. Μολύνει τίς συνειδήσεις. Έξαγριώνει τίς συμπεριφορές. Έκφυλίζει τίς κοινωνίες τών λογικών πλασμάτων, σέ άνέλεγκτες όρδές. Καί τόν πολιτισμό τόν όπισθοδρομεί στή βαρβαρότητα.

Καθώς στοχάζομαι καί προβληματίζομαι, συναντώ μπροστά μου τούς σύγχρονους έκσυγχρονιστές, πού τούς πνίγει ό καπνός τής διαφθοράς, φωνάζουν καί μάχονται, αλλά στά λάβαρα τών ανανεωτικών τους αγώνων έχουν αναρτημένα τά δύο έντυπωσικά, αλλά-κατά τή δική μου έκτίμηση-άναποτελεσματικά συνθήματα. Τό πρώτο τους σύνθημα, είναι οί άτομικές έλευθερίες. Οί άπεριορίστες καί άνεξέλεγκτες άτομικές έλευθερίες, πού αφήνουν όλο τό γήπεδο τών προτιμήσεων άνοιχτό. Καί πού τό δικαίωμα τών έπιλογών τό έγγράφουν στίς καταστάσεις τών προσωπικών δεδομένων. Καί τό δεύτερο σύνθημά τους, πού τό φορτίζουν μέ μαχητικό πείσμα, είναι ή άποδέσμευση καί «άπελευθέρωση»(!!!) τοϋ σύγχρονου ανθρώπου από τό πρόσωπο τοϋ Θεοϋ-Πατέρα, γιατί ή σχέση μαζί Του δημιουργεί «έξάρτηση»(!!!) τής ύπαρξης καί καθυστάση στά σχήματα τής πολιτιστικής ύπανάπτυξης. Τά λάβαρα αύτά, πού τά συναντώ, καθημερινά, μπροστά μου, διεγείρουν τή συνείδησή μου σέ άπορίες καί φέρνουν στά χείλη μου άπανωτά έρωτήματα.

Φίλοι άθεοι, κυνηγοί τής άπεριορίστης έλευθερίας πού, ώστόσο, ένοχλεΐστε από τή μολυσματική διασπορά τής διαφθοράς καί κηρύσσετε ξεσηκωμό, έναντίον της, μέ ποιο τρόπο διανοεΐστε νά τήν πολεμήσετε; Πώς θά φρενάρετε τό διπλανό σας από τόν κατήφορο; Πώς θά τοϋ ύποδείξετε καί θά τόν πείσετε, πώς ή δια-

φθορά είναι εύτελισμός της προσωπικότητας; Πώς θα αποσπάσετε από τό χέρι του τό φονικό όπλο ή τό ληστεμένο πορτοφόλι, πού αποτελούν τή μόνη εξάρτησή του στόν αγώνα της ζωής, δίχως νά τοῦ δείξετε τήν εξάρτηση καί τήν ποιότητα τοῦ πνεύματος, πού τόν κάνουν νά διαφέρει ἀπό τά ἄλογα ζῶα καί τοῦ ανοίγουν δρόμο ἀναβάθμισης τοῦ προσώπου του καί της εὐτυχίας του;

Κατά τίς καθημερινές συζητήσεις σας, φίλοι ἄθεοι καί κατά τίς μαχητικές ἀναμετρήσεις σας, διασαλπίζετε τήν πεποίθησή σας, ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ἐσεῖς, ἐγώ, ὁ ὁποιοσδήποτε διπλανός μας, δέν εἶναι τίποτα ἄλλο, παρά ὁ μακρινός ἀπόγονος τοῦ πιθήκου. Ἕνα ζῶο ἐξελιγμένο καί ἐξημερωμένο. Καί, μάλιστα, ἕνα ζῶο, πού κατὰ τήν ἀνάπτυξή του καί ἐξέλιξή του, συνειδητοποίησε, πώς δικαιούται νά χρησιμοποιεῖ, ὅπως θέλει, τήν ἐλευθερία του καί νά μή στομώνει τήν οποιαδήποτε ἐπιθυμία του.

Αν ἡ σύνολη ἀνθρωπολογία μπορεῖ νά σηματοδοτηθεῖ καί νά ἐρμηνευτεῖ μέ αὐτό τό ἀξίωμα (τό ὑπογραμμίζω, μέ τό ἀναπόδεικτο καί ἄκρως ἐπικίνδυνο ἀξίωμα), τότε ἡ διαμαρτυρία σας ἐνάντια στή διαφθορά καί ὁ αγώνας γιά τόν περιορισμό καί τήν ἀπόσβεσή της, εἶναι δίχως κανένα νόημα καί πέφτει στό κενό. «Φύσιν μεταβαλεῖν οὐ ράδιον». Ἐάν ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐγγονός ἢ δισέγγονος τοῦ πιθήκου, πού κατὰ τύχη κατέβηκε ἀπό τά δέντρα καί χτίζει πόλεις, δέ θά τοῦ ἀρνηθεῖτε τόν πρωτογονισμό του καί θά τόν τιμωρήσετε, ἂν συνεχίσει «τίς ραδιουργίες του» καί ἂν κλέψει ἢ ἂν σκοτώσει τούς ὁμοίους του.

Σᾶς εἰσηγοῦμαι καί σᾶς καί σᾶς ἱκετεύω: Ἀπαγγιστρωθεῖτε ἀπό τή λεγεώνα τοῦ «ἐκσυγχρονισμοῦ», πού ταυτίζεται μέ τό πνεῦμα καί τή νοοτροπία τοῦ βαρβαρισμοῦ καί της ὑποτιθέμενης «κτινώδους» καταγωγῆς. Καί γυρίσετε τή σελίδα τῶν μελετῶν σας καί τῶν ἐμπνεύσεών σας στή διδασχά καί στά βιώματα της Ἐκκλησίας μας, πού ἐπιμένει νά καθελώνει τό βλέμμα Της, νά προβάλλει, νά διδάσκει καί νά βιώνει τό μεγαλεῖο καί τήν ἀξιοπρέπεια της ἀνθρώπινης ὑπαρξης. Νά ὑποκλίνεται στήν κάθε μιά προσωπικότητα, τή φτωχή ἢ τήν πλούσια, τήν ἐξαγιασμένη καί τήν ἁμαρτωλή, πού εἶναι τό προνομιακό, λογικό πλάσμα, πού ἔχει τιμηθεῖ μέ τό προνόμιο καί τήν ἀποστολή νά γίνει τέκνο ἀγαπημένο τοῦ Θεοῦ

καί νά περπατάει μέσα στό Φῶς καί μέσα στή Χάρη τῆς καθαρότητας καί τῆς ἀγιότητας. «Αὐτοῦ γάρ ἔσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεός ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν» (Ἐφεσ. β' 10).

Καί σᾶς τό καταθέτω: Δέν εἴμαστε ὅλοι συνεπεῖς, μέσα στήν Ἐκκλησία Ἰησοῦ Χριστοῦ. Δέν εἴμαστε ὅλοι ἅγιοι. Ἐκπύπτουμε καί ἁμαρτάνουμε. Ἀλλά ἡ διδασχὴ εἶναι μία. Ἡ κατεύθυνση εἶναι μία. Καί ἡ ἐμπειρία, πού καταξιώνει τὴν προσωπικότητα, εἶναι μία. Ὁ φωτισμένος δάσκαλός μας, ὁ Μέγας Βασίλειος, μᾶς ἀφήνει τούτη τὴ διδασχὴ-προτροπή: «Πρὸς οὖν τὸν ἐξ ἀναστάσεως βίον καταρτίζων ἡμᾶς ὁ Κύριος, τὴν εὐαγγελικὴν πᾶσαν ἐκτίθεται πολιτεία, τὸ ἀόργητον, τὸ ἀνεξίκακον, τὸ φιληδονίας ἀρρύπτων, τὸ ἀφιλόργυρον τοῦ τρόπου νομοθετῶν· ὥστε ἅπερ ὁ αἰὼν ἐκεῖνος κατὰ τὴν φύσιν κέκτηται, ταῦτα προλαβόντες ἡμᾶς ἐκ προαιρέσεως κατορθοῦν. Εἰ τοίνυν τις ὀριζόμενος εἴποι τὸ εὐαγγέλιον εἶναι τοῦ ἐξ ἀναστάσεως βίου προδιατύπωσιν, οὐκ ἂν μοι δοκῇ τοῦ προσήκοντος ἁμαρτεῖν. Ἐπὶ οὖν τὸν σκοπὸν ἐπανέλθωμεν» (Περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, XV). (Καταρτίζοντάς μας ὁ Κύριος γιὰ τὴ ζωὴ τῆς ἀνάστασης, μᾶς ἐξέθεσε καί μᾶς ἀνάπτυξε τὴν Εὐαγγελικὴ πολιτεία. Καί τὴν ἐξέθεσε, νομοθετώντας τὸ ἀόργητο, τὸ ἀνεξίκακο, τὴν καθαρότητα ἀπὸ τὴ φιληδονία, τὸ ἀφιλόργυρο τῆς συμπεριφορᾶς. Καί μᾶς τὰ ὑπέδειξε αὐτά, ὥστε ἐκεῖνα τὰ χαρίσματα, πού ὁ αἰώνας τῆς Ἀνάστασης τὰ ἔχει ὡς φυσικὲς ιδιότητες, νά προλαβαίνουμε ἐμεῖς καί νά τὰ πραγματοποιοῦμε σέ τοῦτο τὸν αἰῶνα, μέ τὴν ἐλεύθερη προαίρεσή μας. Ἄν, λοιπόν, κάποιος θελήσει νά διατυπώσει κάποιο ὀρισμὸ καί πεῖ, ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο εἶναι προδιατύπωση τοῦ βίου τῆς ἀναστημένης προσωπικότητας, δέ θὰ κάνει λάθος. Μέ τὴν ἀναστημένη αὐτὴ ζωὴ ἐπανερχόμαστε στὸν προορισμὸ μας).

Αν θέλετε, ἀγαπητοί μου, νά ἐκλείψει ἡ διαφθορά, ἡ ἀλλοίωση τοῦ προσώπου καί ἡ ἐκτροπὴ του στή φαυλότητα, ἀνοίξετε τίς καρδιές σας καί δεχτεῖτε τὸ μήνυμα τῆς ἀνάστασης. Τῆς ἀποκατάστασης τοῦ προσώπου μας στό κάλλος καί στή χάρη τῆς ἐντιμότητας. Καί αὐτὸ μεταφέρετε, ὡς ἔμπνευση καί ὡς ἐμπειρία, στή διεφθαρμένη καί καταβρωμισμένη σημερινή κοινωνία μας.

Ἔμπονη ἐνημέρωση στόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἱερώνυμο (β)

Ἀγαπητέ Ἱερώνυμε,

Διατηρῶ τό δικαίωμα νά μιλήσω στή Μακαριότητά σου, μέ χρεωστική, ἀδελφική ἀγάπη. Ταυτόχρονα, ὅμως, δεσμεύομαι, νά μὴ ἀποστῶ ἀπό τούς ὅρκους μου, πού ὀριοθετοῦν τή δέσμευσή μου στήν ἀλήθεια, στή διαφάνεια καί στούς Ἱερούς Κανόνες, πού ἐπιτάσσουν, ὡς χρέος ἀπαράβατο, τήν ἐκφορά ὑπεύθυνης ἐπισκοπικῆς γνώμης καί τήν κατάθεση διαμαρτυρίας, ὡς ὅτι οἱ Θεοφώτιστες Κανονικές προδιαγραφές, ἐξ ἀμάθειας ἢ ἐξ ἐπιπολαιότητος ἀγνοοῦνται ἢ, ἐκ δολίας σκοπιμότητος, παραβιάζονται, ὅποτε ὁ κακός χειρισμός τοῦ πηδαλίου ὁδηγεῖ σέ ναυάγιο τό ἐκκλησιαστικό σκάφος καί τό ποιμαντικό λειτουργήμα ἐκπίπτει σέ παραπλάνηση.

Πρακτική, πού κυριάρχησε, ἀλλά, πού δέν καταξιώθηκε, ἀναδεικνύει τούς χώρους τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοίκησης σέ ἐστίες τοῦ «κατά συνθήκην» ψεύδους. Οἱ ἄτμοι τῶν πολυχρονισμῶν καί τῆς κολακείας διαχέονται ἀκράτητοι. Πλημμυρίζουν καί μολύνουν τίς αἰθουσες τῶν ἀξιωματούχων. Καί σκο-

τίζουν τίς διαβάσεις, πού φέρνουν τόν Ἐπίσκοπο-πατέρα στήν Ἱερή κοινότητα τῶν παιδιῶν του καί τήν ἀνήσυχη ὁμήγυρη αὐτῶν τῶν παιδιῶν στήν καρδιά τοῦ Ἐπισκόπου-πατέρα.

Δέν εἶμαι σέ θέση νά γνωρίζω, πόσο τό ἀποπλανητικό θυμίαμα τῆς κολακείας καί τῆς ραδιουργίας κάμπτει τίς πνευματικές ἀντιστάσεις σου καί ἐπηρεάζει ἀρνητικά τούς ποιμαντικούς σχεδιασμούς σου. Ἐκεῖνο, πού μπορῶ νά γνωρίζω, εἶναι τό διάχυτο κλίμα, πού τό εἰσπνέουμε ὅλοι μας καί πού γίνεται, γιά τούς πιστούς στεναγμός καί δάκρυ καί γιά τούς ἄπιστους παιάνας θριάμβου.

Ἡ ἐκκλησιαστική παρεμβολή, ἀγαπητέ Ἱερώνυμε, χειροκρότησε τήν ἀνοδό σου στόν ἀρχιεπισκοπικό θρόνο, γιατί λαχταροῦσε καί προσδοκοῦσε τή διάλυση τοῦ νοσηροῦ κλίματος καί γιατί πίστεψε πῶς σύ ἦσουν ἀποφασισμένος νά δράσεις χαρισματικά καί δυναμικά. Νά κάνεις τή σωστική στροφή πρὸς τήν Ἀποστολική καί Πατερική Παράδοση. Νά καθαρίσεις καί νά ἐπουλώσεις τίς πληγές. Καί νά ἐγκαινίσεις

ποιμαντική διάφανης αλήθειας και ἀνόθευτης ἀγάπης. Τώρα ἔπαψε νά σέ χειροκροτεῖ. Καί-σοῦ τό καταθέτω μέ βαρειά καρδιά-ἔπαψε νά ἐλπίζει.

Μέ τό προηγούμενο κείμενό μου, σοῦ μετέφερα τό ἐπίθετο, μέ τό ὁποῖο οἱ πολλοί συνοδεύουν τήν ἀναφορά τους στό πρόσωπό σου. Εἶσαι, γιά ὅλους αὐτούς, «ὁ ἀνύπαρκτος». Ὁ ἀξιωματοῦχος, πού προβάλλεται, ὡς φιγούρα καλοστολισμένη, ἀλλά ψυχρή, σχεδόν παγωμένη. Δέν μεταδίδει παλμό ψυχῆς. Καί δέν καταθέτει διαπιστευτήρια, ὅτι *«τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων»* (Ἰωάν. ι' 11).

Μέ τοῦτο, τό δεύτερο κείμενό μου, θα ἀνοίξω μπροστά σου ἕνα ἐπόμενο κεφάλαιο ἀπογοήτευσης καί παραπόνου. Καί θά τό ἀφήσω στή διάκρισή σου καί στήν ἀποφασιστικότητά σου.

Προσδοκία γενικευμένη, μέσα στήν ἀσυγκράτητη κενολογία, στή θύελλα τῶν σκανδάλων καί στίς σκοτεινές διαδρομές, πού συμπλήρωναν τό προφίλ τῶν ἁμεσων προκατόχων σου, ἦταν ἡ ἀνάρρηση στήν καθέδρα τοῦ προκαθημένου τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἑνός εὐσυνειδήτου ποιμένα, ἱκανοῦ νά καταστρώσει σύγχρονο καί ἀποδοτικό σχεδιασμό ποιμαντικῆς μέριμνας. Νά χαράξει ἀληθινό προσανατολισμό τῶν ὑπάρξεων στήν ἐμπειρία τῆς ἐκκλησιαστικῆς, Εὐχαριστιακῆς συνένωσής τους μέ τό Θεό καί Πατέρα καί μέ τόν ἀδελφό καί συνοδίτη τοῦ βίου. Καί νά δώσει ἕνα ἄλλο τόνο στήν καθημερινότητα. Νά ἀλαφρώσει τίς ἀπογοητεύσεις τῆς βιοπάλης. Καί νά τονώσει τά βιώματα καί τίς ἱκανοποιήσεις

τοῦ πνεύματος. *«Ἐδίφησέ σε ἡ ψυχὴ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καί ἀβάτῳ καί ἀνύδρῳ»* (Ψαλμ. ξβ' 2).

Αὐτό τόν ποιμαντικό προγραμματισμό καί αὐτή τήν ποιμαντική πράξη δέν τή βρῆκαν στίς προδιαγραφές σου καί δέν τήν ἀπόλαυσαν, κατὰ τήν ἐνεργοποίηση τῶν ὁραμάτων σου, οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας. Περίμεναν καί ἐξακολουθοῦν νά περιμένουν. Ἀλλά δέ βρίσκουν τροφή τοῦ πνεύματός τους καί ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τους.

Σοῦ ὑπενθυμίζω ἕνα τελευταῖο δεδομένο. Στά μέσα τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου συνεδρίασε, ἐπὶ μιᾷ ὁλόκληρῃ ἐβδομάδα, ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας. Εἶπατε, ὅσα εἶπατε. Ἰκανοποιήσατε προσωπικά αἰτήματα τῶν ὁμαδοποιημένων συνέδρων. Πλέξατε συμμαχίες. Προβάλατε ἀντιστάσεις. Ἀλλά-καθ' ὅλο αὐτό τό διάστημα-κρατήσατε ἀμπαρωμένες τίς πύλες τοῦ χώρου σας καί ἀφήσατε τό λαό στήν ἀτελέσφορη προσμονή. Δέ συντάξατε οὔτε δυό ἀράδων μήνυμα πρὸς τό ποιμνίό σας. Πρὸς τά πνευματικά σας παιδιά, πρὸς τίς ὑπάρξεις, πού ἀπλώνουν χέρια ἱκετευτικά, ζητώντας πνευματική τροφή καί χειραγωγή στήν ἀγκαλιά τῆς Θεϊκῆς Ἀγάπης.

Τά μεγάφωνα τῆς ραδιοφωνίας καί τῆς τηλεφίας ἔπιασαν καί διαβίβασαν τό ψυχρό ἐκεῖνο χαρτί, πού ἐνημέρωνε, ὅτι ὑπογράψατε τά πρακτικά τῆς προηγούμενης συνεδρίας (μεγάλο κατόρθωμα!!) καί ὅτι ἀπολαύσατε, τήν «ἄνευ ἀνάληψης εὐθυνῶν καί ὑποχρεώσεων»-ἐξιστόρηση τῶν ληστρικῶν ἐπιδρομῶν κατὰ τῶν ἀποθεματικῶν τῆς διαβόητης «Ἀλληλεγγύης», καί, τίποτα περισσότερο.

Μετά τήν ἀδόκιμη αὐτή καταφυγή

στήν απόκρυψη της τραγικής πραγματικότητας, στην αποσιώπηση της έκφυλιστικής υποβάθμισης του ποιμαντικού διαλόγου, ήταν φυσικό να πολλαπλασιαστούν τα έρωτήματα των ανήσυχων «ποιμενόμενων» και να ξαναανατάμουν τη δίχρονη περίπου-δική σου είσφορά στον ποιμαντικό σχεδιασμό και στην οργάνωση του πνευματικού μόχθου, στα πλαίσια της αρχιεπισκοπικής σου περιφέρειας και στα άνοιχτά όρια ολοκληρης της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Άτυχως, τα ευρήματά τους είναι τόσο πενιχρά, πού δέν προσφέρονται να εκτιμηθούν ως έπιτεύγματα. Δίχως τόνο οί παρουσίες σου. Δίχως έρεθίσματα άφύπνισης ό λόγος σου. Δίχως θάρρος ή παρουσίαση και ή άνάλυση του σύγχρονου υπερτονισμού των άτομικών έλευθεριών και της ταυτόχρονης καθυπόταξης των ύπάρξεων στους σκοτεινούς σχεδιασμούς της πολιτικής και της οίκονομικής όλιγαρχίας.

Άπό την πρώτη φάση του αρχιεπισκοπικού άθλήματός σου, κατά την έπίσημη τελετή της ένθρονισής σου, άφησες να διαφανεί-θεληματικά ή άθέλητα-ό έγκλεισμός του ποιμαντικού σου όράματος στην προσπάθεια άναπτυξης μιās άλυσίδας εύαγών ιδρυμάτων, πού θά προσφέρουν βοήθεια και παρηγοριά στά άνέστια όρφανά νεαρά βλαστάρια, στους ανθρώπους, πού ή άρρώστια τούς άνέδειξε άχθοφόρους του άφόρητου και άνέλπιδου πόνου, στά θύματα των ναρκωτικών, και σε κάθε άλλη κοινωνική όμάδα, πού οί περιστάσεις της ζωής και ή σκληροκαρδία του περιβάλλοντός της έκλεψε από τό

βλέμμα τη χαρά και από τά χείλη τό χαμόγελο.

Τό όραμά σου αυτό, όχι τόσο ήχηρό και άποφασιστικό, ξανακύλησε στη δημόσια πληροφόρηση, μέ ρυθμό κουρασμένης λατέρνας. Διατυπώθηκε, μέ περισσή σεμνότητα, αλλά και μέ φανερή άτολμία, ως πρόγραμμα έξαρτημένο από την κρατική κατανόηση και την αντίστοιχη χρηματοδότηση από τόν έθνικό κορβανά ή από τίς έπιχορηγήσεις, πού έγκρίνει για τη χώρα μας ή Εύρωπαϊκή Ένωση. Κάθε φορά, πού ένας κυβερνητικός παράγοντας σε τιμούσε μέ την έπίσκεψή του, δέν παρέλειπες να άναθερμάνεις τό ένα και μοναδικό αίτημα, να άνταποκριθεί ό ίδιος ή να εύδοκήσει να προωθήσει στά άνώτερα κλιμάκια την παράκλησή σου να εύαρεστηθούν να έγγράψουν στον κατάλογο κατανομής των Εύρωπαϊκών κονδυλίων και την Εκκλησία της Ελλάδος.

Οί συνομιλητές σου και άποδέκτες των ίκεσιών σου δέν σε άπογοήτευαν. Δέ σε στεροούσαν από τά συναινετικά κομπλιμέντα τους και από τίς ύποσχέσεις τους ότι, στην πρώτη εύνοϊκή εύκαιρία, θά άνοίξει ή στρόφιγγα των παροχών και θά ρεύσει προς τά ταμεία της Άρχιεπισκοπής και της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος ό Εύρωπαϊκός πλούτος.

Αυτό βέβαια, ίσαμε τούτη τη στιγμή δέν έγινε. Είτε γιατί ή τότε κυβερνητική σύνθεση δέν τό ήθελε και, άπλως, σε παρηγορούσε μέ τίς άπανωτές ύποσχέσεις της. Είτε γιατί δέν εύρισκε στά έξαντλημένα ταμεία της κάποιο περίσσειμα, ικανό να άποκοπεί από τά κρατικά προγράμματα και να διατεθεί σε επενδύσεις της Εκκλησίας, έστω και άν αυτές απέβλεπαν στην έξυπηρέ-

τηση των ασθενέστερων λαϊκών τάξεων.

Ἡ Μακαριότητά σου, ἀγαπητέ Ἱερώνυμε, ἐπιχειρεῖ συχνά νά ἀπολογηθεῖ γιά τήν καθυστέρηση ἥ καί γιά τή ματαιώση τοῦ φιланθρωπικοῦ ὁράματός σου, ρίχνοντας τό βάρος τῆς εὐθύνης στήν ἀντίπερα, στήν κοσμική ἐξουσία. Θυμίζεις, ὅτι οἱ συνεχεῖς παρακλησεις, πού κατέθετες, μέ εὐγένεια, ἀλλά καί μέ ἐπιμονή, στά γραφεῖα τῶν ἀρμόδιων ὑπουργῶν, κυλοῦσαν στό βράχο τῆς ἀδιαφορίας ἥ στό σκοτεινό τοῦνελ τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας. Καί ὑπογραμμίζεις, ὅτι ἡ ἀπολογητική σου αὐτή ἐπιχειρηματολογία σέ καλύπτει ἀπόλυτα. Δημοσιοποιεῖ, μέ σαφήνεια, τά ποιμαντικά καί τά φιλανθρωπα ὁράματά σου καί τήν ὁρμή σου νά τά μεταπλάσεις σέ ἔργα. Καί δακτυλοδεικτεῖ τοὺς μηχανισμούς καί τά πρόσωπα, πού φρενάρισαν τήν ἀγαπητική δημιουργικότητά σου.

Ὁ λαός, πού παρακολουθεῖ «ἐκ τοῦ σύνεγγυς» ἥ «ἐκ τοῦ μακρόθεν», δέ φαίνεται διατεθειμένος νά ἀποδεχτεῖ καί νά υἱοθετήσῃ αὐτή τήν ἀπολογητική πρακτική σου. Κι ἂν ἀκόμα, πρὸς στιγμή, καμφοθεῖ ἀπὸ τίς-ὑποτιθέμενες-διασαφήσεις τῶν στενῶν συνεργατῶν σου καί τῶν πληρωμένων διαφημιστῶν σου, ὅτι ἡ ἀναστολή ἐκδίπλωσης τῶν φιλανθρωπικῶν ὁραμάτων σου προέκυψε ἀπὸ τήν πεισματική ἄρνηση τῶν κρατικῶν θησαυροφυλακίων, νά σοῦ ἀνοίξουν τή στρόφιγγα τῶν Εὐρωπαϊκῶν παροχῶν, μόλις στρέψῃ τό αὐτί του καί πρὸς τήν παράλληλη, ἀντιρρητική ἐνημέρωση, θά «ένωτιστεῖ» μιά ἄλλη πρόκληση. Πολλοί καί

δημοσιογράφοι καί οἰκονομικοὶ ἀναλυτές καί ἐκκλησιαστικοὶ παράγοντες, πού γυροφέρνουν στά παγκάρια, θά σέ καλέσουν νά ἐξηγήσεις ποῦ διατίθενται οἱ οἰκονομίες τῆς Ἐκκλησίας. Ποῦ διοχετεύεται ἡ δραχμή τοῦ πιστοῦ, πού τήν προσφέρει μέ ὅλη τήν ἀγνή του διάθεση καί μέ τό ὄνειρο νά ἐπενδυθεῖ, ἀπὸ τό δικό σου χέρι καί ἀπὸ τό χέρι τῶν συνεργατῶν σου, μέ τά φτερά τῆς ἀγάπης καί τῆς ἐλπίδας καί νά πετάξῃ ἐκεῖ, πού σφαδάζουν οἱ καρδιές καί σωρεύεται ἡ ἀπελπισία. Καί θά βρεθεῖς ὑποχρεωμένος νά τοὺς ἀπαντήσεις. Νά φέρεις σέ διάφανη ἔκθεση τή διαχείριση τῶν πόρων, πού μπαίνουν στά ἀρχιεπισκοπικά σου ταμεῖα. Νά ἐμφανίσῃς, μέ ἀκρίβεια, τό ὕψος τῶν ἀποθεματικῶν σου. Καί νά ἐξηγήσεις, γιατί αὐτά δέν κατατέθηκαν στά θεμέλια τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων σου.

Πρέπει νά γνωρίζεις, ὅτι ἂν καί πέρρασε μιά γεμάτη τριακονταπενταετία, δέν ἔχει ἐπικαλυφθεῖ στὸν πίνακα τῆς ἱστορίας καί δέν ἔχει σβῆσῃ ἀπὸ τίς καρδιές ἡ σεπτὴ φυσιογνωμία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου, τοῦ λειτουργοῦ τῆς ἀγάπης καί τῆς ἀκοίμητης ποιμαντικῆς φροντίδας.

Ἐξὶ χρόνια μόνο στάθηκε στὸν ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνο. Καί ἄνοιξε τόσους ἀνθόκηπους ἀγάπης, πού ἔκαναν νά ἀπλωθεῖ τό χαμόγελο στίς ἐπάλξεις τοῦ πόνου καί νά ἐκφραστεῖ ἡ ἐγκάρδια εὐχαριστία ἀπὸ μυριάδες τραυματισμένες καρδιές.

Δέ θά μεταφέρω ἐδῶ τὸν πίνακα τῶν ἐπιτευγμάτων του. Εἶναι μακρότατος, πρωτότυπος καί συναρπαστι-

κός. Ἐπιφυλάσσομαι νά τόν παρουσιάσω, μέ ἄνεση, σέ ἐπόμενο δημοσίευμα. Ἐδῶ καταθέτω, ὡς πληροφορία καί ὡς ὑπόμνηση σέ σένα, τόν Ἱερώνυμο τόν δεύτερο, τήν ἐπισήμανση, ὅτι τό πολυκλαδικό καί ἀφάνταστα δυναμικό διευθυντήριο τῆς ἀγάπης στήθηκε ἀπό τόν Ἱερώνυμο τόν πρῶτο, χωρίς καμμιά ἄλλη κρατική ἢ ξένη οικονομική παροχή, ἀλλά μέ μόνες τίς οικονομίες, πού ἐξασφάλιζε ἡ σοφή καί ἐντιμη διαχείριση τῶν νόμιμων πόρων καί μέ τήν παραχώρηση ὅλων τῶν προσωπικῶν δικαιωμάτων, πού ἔφταναν στά ἀρχιεπισκοπικά του χέρια. Ὁ μακαριστός Ἱερώνυμος διάλεξε νά μείνει, «διά βίου», φτωχός καί νά πλουτίσει τήν ποίμνη του μέ τά ἔργα τῆς ἀγάπης. Καί τό πέτυχε. Τό ἕνα μετά τό ἄλλο ὑψωνόταν τό ἀνάκτορο τῆς ἀγάπης καί ἄνοιγε τίς πύλες του στά ἀπροστάτευτα παιδιά ἢ στά κουρασμένα γεράματα. Καί ἡ μόνη του ἱκανοποίηση ἦταν νά συνοδεύει, μέ τό δικό του δοξολογικό ὕμνο, τό ἀσταμάτητο «εὐχαριστῶ», πού ἔβγαινε ἀπό τίς πηγές τῆς θησαυρισμένης εὐγνωμοσύνης ἐκείνων, πού ἀκουμποῦσαν τό κουρασμένο κεφάλι τους στό μαξιλάρι τῆς ἀγάπης του.

Ὅλοι ὅσοι εἶναι γνῶστες τῆς πρόσφατης αὐτῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας καί διατηροῦν ἄσβεστο τό θάμβος καί τήν τιμή στό μακαριστό Ἀρχιεπίσκοπο τῆς ἀγάπης, σέ ἐγκαλοῦν, Μακαριώτατε Ἱερώνυμε, ὅτι δέν ἀκολούθησες τά δικά του, ἡγετικά καί θυσιαστικά βήματα καί στράφηκες στά κρατικά ἢ στά ξένα βαλάντια, γιά νά κινήσεις μέ αὐτά μία κρύα, δίχως καρδιά, φιланθρωπική διαδικασία.

Ἐπάρχει καί ἕνα ἄλλο ἱστορικό δεδομένο, πού στέκεται ἀπέναντί σου ὡς καταλύτης τῶν ἐπιχειρημάτων σου καί ὡς ἐλεγκτής τῆς ἀμέλειάς σου ἢ τῆς ἀνικανότητάς νά ὑψώσεις τό ἀνάκτορο τῆς ἀγάπης.

Κατά τήν ἐποχή τοῦ προκατόχου σου καί συνονόματός σου Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου, τό κράτος φορολογοῦσε τά ἔσοδα τῶν ἐκκλησιῶν, παίρνοντας τό 35% τῶν χρημάτων, πού εἰσέγγρεαν στά ταμεῖα τους. Καί, ὅπως ἦταν φυσικό, μετά ἀπό αὐτή τήν κρατική ἀφαίμαξη, οἱ εἰσφορές τῶν Ναῶν στήν Ἀρχιεπισκοπή ἦταν κατά πολύ μειωμένες. Παρά ταῦτα, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, μετρώντας καί τήν τελευταία δραχμή, φύτευε καί συντηροῦσε τά ἀνθοκήπια τῆς ἀγάπης του.

Κατά τήν κατοπινή περίοδο, μέ πρωτοβουλία τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας Σημίτη, καταργήθηκε ἡ ἐπαχθῆς φορολογία τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἀφέθηκαν ὅλες οἱ εἰσπράξεις τῶν παγκαρίων στή διάθεση τῶν Ναῶν. Ἐπακόλουθο αὐτοῦ ἦταν νά αὐξηθοῦν καί οἱ χορηγίες τῶν Ναῶν πρὸς τήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή καί πρὸς ὅλες τίς Ἱερές Μητροπόλεις. Ἔτσι, τά ποσά, πού εἰσρέουν στά ταμεῖα σου, ἀγαπητέ Ἱερώνυμε, εἶναι πολλαπλάσια. Καί μπορεῖς, μέ τή συγκράτηση τῶν περιττῶν δαπανῶν καί μέ τή σοφή κατανομή, νά ἐξασφαλίσεις πόρους, γιά τήν ἀνάπτυξη τῶν προγραμμάτων τῆς φιλανθρωπίας.

Ὅσοι τό γνωρίζουν αὐτό, στέκονται μπροστά σου ἀπορημένοι καί σοῦ καταλογίζουν μεγαλύτερη ἐνοχή. Ἀνοίγεις τήν παλάμη σου, ζητιανεύοντας τά ὑπολείμματα τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐπιδοτήσεων καί δέν ἀσχολεῖσαι μέ τό περιμάζεμα τῶν πόρων τῆς Ἀρχιεπισκο-

πῆς σου καί τήν ἀξιοποίησή τους γιά τήν ἀνάπτυξη ἑνός δυναμικοῦ ποιμαντικοῦ προγράμματος.

Ἔτσι ἐξελίσσονται τὰ ἐκκλησιαστικά μας πράγματα κατά τή διετία τῆς δικῆς σου θητείας στό θρόνο τῶν Ἀθηνῶν.

Τό περίεργο εἶναι, ἀντί νά ἐκτραγοῦν οἱ πάντες, οἱ ἱερεῖς σου καί τό ποίμνιό σου καί νά σοῦ ζητήσουν τό λόγο, ἐξεράγης ἐσὺ ἐναντίον τῶν ἱερέων σου καί ἔμπηξες τίς φωνές.

Πρὶν ἀπὸ δύο μῆνες καί συγκεκριμένα, στίς 23 Σεπτεμβρίου, κάλεσες τούς προϋσταμένους τῶν Ναῶν τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς σου περιφέρειας καί, μέ μιά μανιακὴ κραυγὴ, κατακεραύνωσες ἐκείνους, πού δέν ἀνταποκρίθηκαν στήν ἐντολή σου, νά στείλουν ἔκθεση τῆς ποιμαντικῆς τους δραστηριότητος στὰ πλαίσια τῆς ἐνορίας τους. Μὲ ὀργή καί μέ ἀναφοκοκκίνισμα, φώναξες: «Τώρα θὰ σᾶς μάθω ποιὸς εἶναι ὁ ἄφωνος! Τέλειωσαν ὅλα, δέν πρόκειται στὸ ἐξῆς νά ἐπιτρέψω ὅποιαδήποτε ὑποψία κακοδιαχείρισης».

Ἡ ὀργισμένη αὐτὴ καταφορά σου, ἀγαπητέ Ἱερώνυμε, ἀνοίγει δύο φακέλους διακριτῶν συμπεριφορῶν σου. Ὁ πρῶτος: Μὲ τὴ φράση σου «Τώρα θὰ σᾶς μάθω ποιὸς εἶναι ὁ ἄφωνος», ἀποκάλυψες, ὅτι εἶσαι πιά ἐνημερωμένος γιά τὴν ποιότητα τοῦ προφίλ σου, πού πέρασε στίς λαϊκὲς μάζες. Ἐμαθες καί πείσθηκες ὅτι, γιά τούς πολλούς, εἶσαι ὁ «ἄφωνος» καί «ἀνύπαρκτος». Μπορεῖ αὐτὴ ἡ λαϊκὴ φωτογράφησις τῆς ἡγετικῆς παρουσίας σου νά σέ ἐνοχλεῖ καί νά σέ βασανίζει. Εἶναι, ὡστόσο, πραγματικότητα. Ἄν τό λαϊκὸ παράπονο σέ ὀδηγήσει σέ γόνιμη

αὐτοκριτικὴ καί ἀλλαγὴ συμπεριφορᾶς, ὑπάρχει τό ἐνδεχόμενο νά καταστεῖ ἡ διακονία σου γόνιμη καί ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ νά ἀνοιχεῖ στό πρόσωπό σου καί στήν προσφορά σου. Ἄν, ἐξ αἰτίας τοῦ αἰφνιδιασμοῦ σου ἢ τῆς ἐγωστρεφοῦς νοοτροπίας σου, συναντηθεῖ μέ τὴν ἄρνηση καί τὴν ὑπερφίαλη ἐπιθετικότητα, θά πυροδοτήσῃ «ἔτι μᾶλλον» τὴν ἀλόγιστη ὀργή σου καί θά εὐρύνει τό χάσμα, πού σέ ἀποστασιοποιεῖ ἀπὸ τό λαὸ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ δεύτερος φάκελος: Οἱ κληρικοί, πού τραυματίστηκαν καί προσβλήθηκαν μέ τίς καυτὲς ἐπιπλήξεις σου καί οἱ ὁμάδες τῶν πιστῶν, πού ἀπὸ μικρὴ ἢ ἀπὸ μεγάλη ἀπόσταση παρακολούθησαν τὴν ἐξαλλοσύνη σου, αἰφνιδιάστηκαν, προβληματίστηκαν, ἔχασαν καί αὐτοὶ τὴν αὐτοσυγκράτησή τους καί συνόψισαν τὴν ἀντίδρασή τους καί τὴ διαμαρτυρία τους σέ δύο καυτὰ ἐρωτήματα.

1. Ζήτησες ἀπολογισμό τοῦ ποιμαντικοῦ τους ἔργου. Αὐτὸ ἀποτελεῖ δικαίωμά σου καί-γιά νά εἴμαστε ἀκριβέστεροι-χρέος σου. Ἀλλὰ, πῶς μπορεῖς νά ζητᾷς ἀπολογισμό ἔργου, ὅταν αὐτὸ τό ἔργο δέν τό προσδιόρισες σύ, μέ συγκεκριμένες προδιαγραφές καί μέ σαφὲς ὀργανόγραμμα; Ὅλοι αὐτοὶ, οἱ ἀσυνεπεῖς ὑφιστάμενοί σου, σέ ρωτοῦν, ποιά εἶναι τὰ προγράμματα καί ποιές οἱ ὁδηγίες, πού τούς ἔδωσες καί πού αὐτοὶ ἀμέλησαν νά τίς μελετήσουν καί νά τίς ἐφαρμόσουν;

Γιά τόν ἱερέα, ὁ δεσπότης εἶναι ὁ πατέρας του, ὁ δάσκαλος καί καθοδηγητὴς του στὰ λειτουργικά καί τὰ ποιμαντικά του ἀνοίγματα καί ὁ ἀποκλειστικός ἐντολέας του. Αὐτός, παλιός καί ἔμπειρος ποιμένας, χαρισματικὸς μελε-

τητής της ανθρώπινης ψυχής, γνώστης των προβληματισμών της επίκαιρότητας, και επιδέξιος χειριστής «της τέχνης των τεχνών και της επιστήμης των επιστημών» (όπως χαρακτηρίζει την ποιμαντική διακονία ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος), αξιοποιεί τον πλούτο των Πατερικών του μελετών, έπιστρατεύει και τό θησαύρισμα των προσωπικών εμπειριών του και, μέ οδηγό όλη αυτή τη σοφή και δυναμική πνευματική έξαρτηση, καταστρώνει τά προγράμματα της ποιμαντικής διακονίας της Μητροπόλης του. Τά προγράμματα του δικού του μόχθου. Καί τά προγράμματα της διακονίας των συνεργατών του.

Ήν ό Μητροπολίτης δέν κοπιάσει και δέν μοχθήσει, γιά νά διδάξει τούς ιερείς του τό εύαίσθητο λειτουργήμα της ποιμαντικής, άν δέν άσχοληθεϊ μέ την κατάρτιση των έποχιακών ποιμαντικών σχεδιασμών, άν δέν έμφυσησει στίς καρδιές των ιερέων του, πού εϊναι πνευματικά του παιδιά και συνεργουργοί και συναπόστολοι του, πώς θά πορευτούν εκείνοι, μέσα στή θύελλα των σύγχρονων ιδεολογικών και ανθρωπολογικών ανακατατάξεων, νά αναζητήσουν τό χαμένο πρόβατο και νά του προσφέρουν τη διδαχή και τό άγγελμα της λύτρωσης;

Και η προέκταση του έρωτήματος: Ήν ό Έπίσκοπος, ό πνευματικός Πατέρας και του ιερέα και όλόκληρης της Εύχαριστιακής Σύναξης, δέν προσδιορίσει, μέ σαφείς οδηγίες, τό εύρος, τό περιεχόμενο και την ποιότητα της ποιμαντικής διακονίας, πώς νά ζητήσει άπολογισμό έργου; Πώς νά έλέγξει τίς πιθανές έλλείψεις; Καί πώς νά επιβάλει κυρώσεις σέ κείνους, πού δέν άνταποκρίθηκαν στίς προδιαγραφές του χρέ-

ους τους; Τόν έλεγχο τόν άσκει ό προϊστάμενος, όταν μπροστά στον ύφιστάμενό του έχουν κατατεθεϊ συγκεκριμένες έντολές, πού περιφρονούνται ή άπωθοούνται έξ αίτίας της ραστώνης ή της περιφρόνησης του έντολέα.

Αυτή τη διδαχή της ποιμαντικής έπιστήμης, αυτή την έννημέρωση των ιερέων σου και συλλειτουργών σου, αυτή τη προσφορά συγκεκριμένου ποιμαντικού προγράμματος, ούτε τη διανοήθηκες, ούτε την πραγματοποιήσες άγαπητέ Ίερώνυμε. Καί δέν σου παρέχεται τό δικαίωμα νά όργιστεϊς, νά έξαγγείλεις ποινές και νά συμπεριφερθεϊς ως άδόκιμος δαμαστής των θηρίων του δάσους.

2. Καί τί θά γίνει, άν οι συνεργάτες σου ιερείς, πού έπιτιμήθηκαν τόσο σκληρά και οι συνεγάτες των ιερέων σου, πού γνωρίζουν άπό κοντά πρόσωπα και καταστάσεις, άποτολήσουν νά ζητήσουν άπολογισμό του δικού σου ποιμαντικού έργου, καθώς και του τρόπου διαχείρισης των ποικίλων χρηματικών εισφορών;

Γιά τη διαχείριση των εισφορών, εϊναι πρόσφατη ήγκάφα σου. Μέ έγκυκλιό σου, είχες ύποσχεθεϊ στους ιερείς σου και σέ όλα τά Έκκλησιαστικά Συμβούλια, ότι θά τούς ένημερώσεις, μέ κάθε λεπτομέρεια, γιά τό πού θά κατανέμονταν τά χρήματα, πού θά εισέφεραν οι Ναοί, γιά την άσκηση της φιλανθρωπίας και γιά τίς πολλαπλές άλλες ανθρωπιστικές πρωτοβουλίες. Καί όταν ήρθε η ώρα της έννημέρωσης, οι ύπηρεσίες σου σέ πρόδωσαν. Ένημέρωσαν τούς Ναούς, ότι τά χρήματα, πού προσφέρθηκαν γιά τά έργα της άγάπης, δαπανήθηκαν γιά τούς μισθούς του προσωπικού της Άρχιεπι-

σκοπής και για τις άλλες λειτουργικές ανάγκες του αρχιεπισκοπικού μεγάρου.

Για την έπαλήθευση της πληροφορίας, μεταφέρω αποσπάσματα από δημοσίευμα της έφημερίδας «Καθημερινή» (Σάββατο 10 Οκτωβρίου 2009).

«Από τόν Συνοδικό πίνακα προκύπτει πώς τά έσοδα της Αρχιεπισκοπής από τούς ναούς της, τά όποια δαπανήθηκαν για τήν κάλυψη των λειτουργικών αναγκών της, προήλθαν κυρίως από εισφορές πού θεωρητικώς προορίζονται για τό κοινωνικό και φιλανθρωπικό έργο της. Συγκεκριμένα, ή Αρχιεπισκοπή εισέπραξε για άγαθοεργίες 65.935 ευρώ, για ύποτροφίες 68.085 ευρώ, για ένίσχυση των ιδρυμάτων της 66.915 ευρώ, για τό πνευματικό έργο 66.705 ευρώ, για τόν αντισταθμιστικό άγώνα 62.415 ευρώ, για τίς κατασκηνώσεις της 107.133 ευρώ, για τό ταμείο Εύποΐας 70.957 ευρώ, για τό ίδρυμα Διακονία 66.995 ευρώ, για τό Κέντρο στήριξης Οικογένειας 37.590 ευρώ και για τή συντήρηση των αυτοκινήτων της 64.960 ευρώ...».

«“Πονοκέφαλο”, δυσαρέσκεια αλλά και άνησυχία φαίνεται νά προκαλεΐ σέ παράγοντες της Αρχιεπισκοπής ή διακίνηση, τίς τελευταΐες έβδομάδες, από χέρι σέ χέρι, ενός έσωτερικού έγγραφου της μέ τό όποίο “άποκαλύπτεται” πώς οί εισφορές πού αποδίδουν οί ναοί για τό πνευματικό και φιλανθρωπικό έργο, άξιοποιούνται για τήν κάλυψη των λειτουργικών αναγκών της. Πρόκειται για πίνακα των ποσών πού πλήρωσαν ή όφείλουν οί 145 ναοί στην Αρχιεπισκοπή για τίς διάφορες εισφορές πού τούς έχει επιβάλει...».

‘Αλλά και για τή σύνολη ποιμαντική

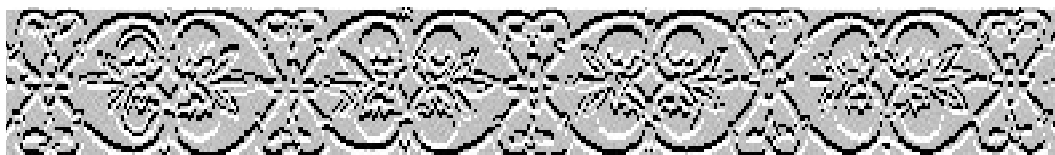
σου προσφορά, φοβάμαι, πώς θά βρεθείς έκθετος, άν σου ζητηθεί νά καταγράψεις όλες τίς πρωτοβουλίες σου, όχι για νά μετρηθούν και νά κατακριθούν, αλλά για νά λάμψει ή αλήθεια και για νά προσφερθεί τό παράδειγμά σου, ως έμπνευση και ως έρέθισμα σ’ όλους τούς ποιμένες της ελληνικής μας Εκκλησίας.

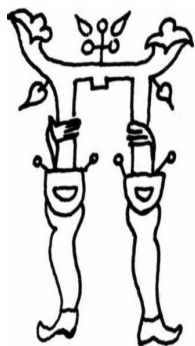
‘Αγαπητέ ‘Ιερώνυμε, έπίτρεπέ μου νά σου υπενθυμίσω τήν πατρική συμβουλή, πού άπευθύνει και σέ σένα και σέ μένα και σέ όλους τούς διαδόχους του ποιμένες, ό μεγάλος Δάσκαλος και Ποιμένας της Εκκλησίας μας, ό άγιος Γρηγόριος ό Θεολόγος:

«Τούτοις έγώ σύνειμι και νύκτωρ και μεθ’ ήμέραν τοΐς λογισμοΐς· ταΰτα μοι τόν μυελόν έκτήκει, και δαπανᾷ τάς σάρκας, και ούκ ἔξ θρασύν εΐναι και ἄνω βλέποντα· ταΰτά μοι ταπεινοΐ τήν ψυχήν, και τόν νοῦν συστέλλει, και τῇ γλώσση δεσμόν επιτίθησι, και οὐ περί προστασίας εΐναι ποιεΐ τόν λόγον, οὐδέ τοῦ κατορθοῦν ἄλλους και διευθύνειν, ὃ πολλῆς ἐστὶ τῆς περιουσίας· ἀλλ’ ὅπως ἂν αὐτός τήν ἐρχομένην ὀργήν διαφύγοιμι, και μικρόν τι τοῦ ἰοῦ τῆς κακίας ἑμαυτόν ἀποξέσαιμι. Καθαρθῆναι δεΐ πρῶτον, εἴτα καθᾶραι· σοφισθῆναι, και οὕτω σοφίσαι· γενέσθαι φῶς, και φωτίσαι· ἐγγίσαι Θεῷ, και προσαγαγεῖν ἄλλους· ἁγιασθῆναι, και ἁγιάσαι· χειραγωγῆσαι μετά χειρῶν, συμβουλευῖν μετά συνέσεως» (Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου: Ἀπολογητικός τῆς εἰς Πόντον φυγῆς... Β΄ 71).

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Μιά απ' τά ίδια;

Πρόσφατα διαβάσα -
με στον ηλεκτρονικό τύ -
πο ότι «μέ τροπολογία
(καί όχι μέ νόμο...) ιδρύ -
εται ή ανώνυμη εταιρεία
μέ την έπωνυμία Άνα -
πτυξιακός Όργανισμός
της Έκκλησίας της Ελλάδος (ΑΝΟΕΕ
Α.Ε.)». Σκοπός αυτής της Α.Ε., πού
προφανώς ιδρύθηκε μέ σύμφωνη γνώ -
μη, άν όχι μέ πρωτοβουλία, της Έκ -
κλησίας, είναι «ή ύποστήριξη της
ύλοποίησης των δράσεων δημοσίου
χαρακτήρα πού χρηματοδοτούνται
άπό έθνικούς ή κοινοτικούς ή άλλους
πόρους στους τομείς ευθύνης της Έκ -
κλησίας ή των έκκλησιαστικών Νο -
μικών Προσώπων Δημοσίου ή Ίδιω -
τικού Δικαίου». Διαβάσαμε ακόμη ότι
«μοναδικός μέτοχος θά είναι ή Έκ -
κλησία της Ελλάδος, καθώς ή ΑΝΟΕΕ
έχει 1 μετοχή καί κεφάλαιο 150.000
εύρώ. Στο Διοικητικό Συμβούλιο 5
μέλη όρίζει ό έκάστοτε Άρχιεπίσκο -
πος καί 2 τό κράτος, ένω προβλέπε -
ται θέση γενικού διευθυντή. Σημειώ -
νεται ότι ένώ ή ΑΝΟΕΕ δέν ύπάγεται

στον δημόσιο τομέα, θά έχει τή δυ -
νατότητα άπόσπασης δημοσίων ύ -
παλλήλων καί δή στελεχών του δη -
μοσίου καί ευρύτερου δημοσίου το -
μέα, τά όποια θά μπορούν νά λαμ -
βάνουν, πέραν του μισθοϋ τους, πού
θά συνεχίσει νά πληρώνει τό κράτος,
καί επίδομα άπό την ΑΝΟΕΕ».

Οί πληροφορίες αυτές, πού είδαν
τό φώς της δημοσιότητας, είναι φυσι -
κό νά προκαλοϋν μία σειρά προβλη -
ματισμών:

Α' Η νέα Α.Ε. ύλοποιεί δημόσια
έργα έκκλησιαστικού ενδιαφέρον -
τος μέ κεφάλαια, πού συγκεντρώνει,
διαχειρίζεται καί τελικά παραχωρεί
σ' αυτήν τό κράτος. Έπιτελεί δηλαδή
κρατικό έργο, έλέγχεται όμως άπό
τήν Έκκλησία, ή όποία έτσι ενεργεί
για λογαριασμό του κράτους, σάν
ανεξάρτητος όργανισμός «κοινής
ώφέλειας» (ΔΕΚΟ). Μέ δεδομένη δέ
τή διαφθορά στη δημόσια ζωή, πού
πανθομολογείται καί πού καταρρα -
κώνει τό κύρος της διοικήσεως, φορ -
τώνεται καί ή Έκκλησία την άπαξι -
ωση των θεσμών έξουσίας στα μάτια

ὄχι λίγων πολιτῶν. Σέ ἀκραῖες περιπτώσεις, κύκλοι τοῦ ἀντιεξουσιαστικοῦ χώρου θέτουν σέ κυκλοφορία προκηρύξεις, πού βάλλουν εὐθέως κατά τῆς θρησκείας καί τήν χαρακτηρίζουν ὡς »ἐξουσιαστικό μηχανισμό μέ ἰδιαίτερα ὑπουλο ρόλο στήν καθυστάση τῶν ἀνθρώπων! Στή σύγχρονη ζωὴ τέτοιες ἀνιέρεις συσπειρώσεις καί συνθήματα εἶναι ἀναμενόμενα, ὅμως «οὐαί τῷ... δι οὗ τό σκάνδαλον ἔρχεται», λέει τό Εὐαγγέλιο...

Β' Ἀναμφισβήτητα, ἡ Ἐκκλησία ἔχει χρέος νά ἐπιτελεῖ ἔργο κοινωνικό, ἀνθρωπιστικό καί πολιτιστικό. Τό ἔρώτημα ὅμως εἶναι: Γιατί δέν τό κάνει ἀπό δικούς της πόρους; Νοικοκύρεμα στήν περιουσία καί τά ἔσοδά της χρειάζεται καί, ἂν ἀποφευχθεῖ ἡ σπατάλη, πολλὰ μπορούν νά γίνουν. Πέραν τοῦ ὅτι ἔχει στή διάθεσή της τήν ἀστείρευτη πηγὴ τῶν προσφορῶν τῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι, ὅταν καί ὅπου βλέπουν χρηστή διαχείριση, προσφέρουν δαψιλῶς. Ἐτσι δέν ἐπιτελεῖται ὅ,τι ἀξιόλογο ἔργο γίνεται στήν Ἐκκλησία, σήμερα, ἀπό ρέκτες καί ἀκέραιους κληρικούς; Προσφέρουν τίποτα τά ταμεῖα τῆς Ἐκκλησίας σ' αὐτές τίς δραστηριότητες; Τά ἐκκλησιαστικά ταμεῖα ἀδειάζουν, σάν τά πιθάρια τῶν Δαναῖδων, ἀπό ἀδηλές καί ὑποπτες διαρροές...

Γ' Ποιά ἦταν ἡ ἀνάγκη δημιουργίας τῆς ΑΝΟΕΕ Α.Ε., ὅταν ὑπῆρχαν καί λειτουργοῦσαν παρόμοιοι ἐκκλη-

σιαστικοὶ ὀργανισμοί, ὡς οἱ ΣΥΜΕΑΝ Α.Ε. καί ΜΚΟ «Ἀλληλεγγύη», πού εἶχαν δημιουργηθεῖ ἐπὶ ἀρχιεπισκοπείας Χριστοδούλου, ἀκριβῶς γιὰ τὴν ἀξιοποίηση κρατικῶν ἐπιχορηγήσεων «*στοὺς τομεῖς εὐθύνης τῆς Ἐκκλησίας ἢ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου*»;

Θά πεῖτε: μά αὐτοὶ οἱ ὀργανισμοὶ καί τά πρόσωπα, πού τοὺς διοικοῦσαν, ἐλέγχονται γιὰ σοβαρές οἰκονομικές ἀτασθαλίες. Γιὰ ἓνα λόγο παραπάνω δέν θά ἔπρεπε νά προωθηθεῖ ἡ δημιουργία τῆς νέας Α.Ε. πρὶν ἀπὸ τὴν δικαστικὴ ἐκκαθάριση τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἱερώνυμος ὀρθῶς ἔπραξε εὐθύς ὡς ἀνέλαβε τά καθήκοντά του νά ὀρίσει γιὰ τοὺς παραπάνω ἐκκλησιαστικούς ὀργανισμούς ἐλεγκτές. Ὅμως, ἂν καί πέρασε ἓνας καί μισὸς χρόνος

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτήτης-Ἐκδότης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X

Ίερωσύνη καί άγυρτεία

Όταν ό 'Απόστολος τών έθνών, ό Παῦλος, ήρθε στην 'Αθήνα, πρίν από 20 αιώνες, μίλησε στους 'Αθηναίους καί τούς είπε, ότι τούς θεωρεί «διδαιμονιστέ-ρους» τών άλλων, πιό θρήσκους μέ άλλα λόγια. Αύτή ή θρησκευτικότητα έμφανί-ζεται στόν έλληνικό λαό μέχρι σήμερα, μέ διάφορες μορφές, από τήν πιό γνήσια καί όρθή μέχρι τήν πιό διαστρεβλωμένη. Δύο από τίς μορφές αυτές είναι: (α) ή συνεχής ανοικοδόμηση εκκλησιών καί έξωκκλησιών, κυρίως σέ απόμακρες καί άκατοίχητες περιοχές καί (β) ή τάση αναζήτησης «ειδικών», άγνωστων κατά τήν προέλευση καί τήν κανονικότητα τής ιερωσύνης τους, πού θεωρούνται άπα-

από τότε, καμιά υπόθεση δέν πήρε τό δρόμο τής εκκλησιαστικής δι- καιοσύνης. Οί πληροφορίες, έν τω μεταξύ, περί μεγάλων έλλειμμάτων στά ταμεία τους, οί όποιες διαρρέουν, συνεχώς ανανεούμενες στή δημο- σιότητα, πλανώνται μετέωρες χωρίς νά δίδεται μιά υπεύθυνη καί τεκμη- ρωμένη ενημέρωση. Για νά επιτελέ- σει τό κοινωνικό-πολιτιστικό έργο της ή 'Εκκλησία δέν έχει ανάγκη νέ- ων Α.Ε. καί οργανισμών. 'Η διαφά- νεια καί ή χρηστή διαχείριση στή λειτουργία τών ήδη υπάρχόντων θά ήταν υπέρ άρκετή.

Δ' Κάτω από αυτές τίς προϋποθέ- σεις πώς θά διασκεδαστούν οί φόβοι καί οί υπόνοιες του κόσμου, πώς θά

ραίτητοι καί ικανοί νά «ξορκίσουν» τό κακό από τή ζωή τών προσώπων, πού καταφεύγουν σ' αυτούς.

Τή μορφή αύτή τής θρησκευτικότη- τας εκμεταλλεύονται λογής-λογής ρασο- φόροι, άγνώστου προελεύσεως καί ποιού, οί όποιοι δηλώνουν, ότι άνήκουν σέ 'Ορ- θόδοξες 'Εκκλησίες του 'Εξωτερικού, ή στό λεγόμενο «παλαιόν ήμερολόγιον», ή ότι έχουν ειδικά χαρίσματα έξορκισμού τών δαιμόνων καί κάνουν χρυσές δουλειές έξυπηρετώντας, μέ τό άζημίωτο, τίς θρησκευτικές άνάγκες τών περιοίκων τών έξωκκλησιών καί τή δαιμονοφοβία τών διδαιμονώνων Χριστιανών.

Έχει γεμίσει ή ταλαίπωρη 'Ορθόδοξη καταλαγιάσουν οί όδυνηρές άνη- συχίες τών πιστών, πού συμπυκνώ- νονται σέ δύο έρωτήματα:

α) Μήπως αποσύρονται από τή σκηνή τά παλιά υπόδικα εκτελεστικά σχήματα του έργου τής 'Εκκλησίας γιά νά ξεχαστούν οί όποιες εκνομες πράξεις τους καί νά άτονίσει τό ένδι- αφέρον τής κοινής γνώμης γι' αυτές; Μέ άλλα λόγια, μήπως γιά νά κου- κουλωθούν άνομίες;

β) Τί μās εξασφαλίζει ότι ή νέα Α.Ε. δέν θά πορευθεϊ μέ τόν ίδιο τρόπο; Ποιός μπορεί νά μās δια- βεβαιώσει ότι δέν θά άποδειχθεϊ «μιά από τά ίδια»;

πατρίδα μας από τέτοιους άγύρτες, πού δέν άνήκουν σέ ένορία ή σέ Μονή τής Όρθοδόξου Έκκλησίας, αλλά «λειτουργοῦν» σέ εξωκλήσια καί μάλιστα δέν διστάζουν νά «τελοῦν» Βαπτίσεις καί Γάμους, καί νά δημιουργοῦν προβλήματα καί άμφισβητήσεις σχετικά μέ τή γνησιότητα τών μυστηριακῶν πράξεών τους.

Τά άποτελέσματα τής δράσεως ὅλων αὐτῶν εἶναι καταστρεπτικά. Πολλά από τά θύματά τους ἔχουν χάσει τό αἶσθητήριο τοῦ τί εἶναι Έκκλησία καί τί δέν εἶναι, τί εἶναι ιερωσύνη καί τί άγυρτεία, τί εἶναι Έκκλησιαστικά ἔγκυρο καί τί άνυπόστατο, τί εἶναι Θεία Λειτουργία καί τί θέατρο, τί εἶναι Εὐαγγελική Άλήθεια καί τί φλυαρίες άθεόφοβων ρασοφόρων. Έχουν ἔρθει στό φῶς τής δημοσιότητας άκόμα καί περιπτώσεις ανθρώπων, πού ὀδηγήθηκαν καί σέ παραφροσύνη, από άδίστακτους «ἐξορκιστές», πού κυκλοφοροῦν «ρασοφόροι».

Ποιοί φταῖνε γιά τήν κατάσταση αὐτή;

Μερίδα εὐθύνης ἔχει τό Κράτος, πού εφαρμόζει τούς Νόμους ἐπιλεκτικά. Συλλαμβάνει κάποιον πού παριστάνει τόν άστυνομικό-χωρίς νά εἶναι-γιά άντιποίηση άρχῆς, άφήνει ὅμως άνεξέλεγκτο τόν ὁποιοδήποτε ρασοφόρο, πού δέν ἔχει ιερωσύνη, νά ἐκμεταλλεύεται τούς πολίτες.

Μερίδα εὐθύνης-τή μεγαλύτερη-ἔχει καί ἡ ἡγεσία τής Έκκλησίας, πού δέν ἔλαβε τά πρέποντα μέτρα, ὅταν ἄρχισε νά ἐμφανίζεται ὁ ἐσμός τών ψευδοϊερέων, μέ άποτέλεσμα τώρα τό κακό νά ἔχει γίνει άσυγκράτητο.

Μερίδα εὐθύνης, ὅμως, ἔχουν καί οἱ λαϊκοί Όρθόδοξοι Χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι ἐνῶ σέ ἄλλα πράγματα δείχνουν σχολαστική προσοχή, στό θέμα τής πνευματικῆς τους καθοδήγησης καί τροφοδοσίας δείχνουν άπαράδεκτη άπροσεξία. Προκειμένου νά «ἐξυπηρετηθοῦν» βάζουν στήν ἄκρη καί Εὐαγγέλιο καί Έρους Κανόνες.

Ζοῦμε σέ χαλεπούς καιρούς. Κυκλοφοροῦν πολλοί, «ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι ἄρπαγες» (Ματθ. ζ' 15). «Πονηροί καί γόητες», πού τριγυροῦν «πλανῶντες καί πλανώμενοι» (Β' Τιμοθ. γ' 13). Ό Κύριός μας συνιστᾷ: «προσέχετε ἀπό τῶν ψευδοπροφητῶν». Ψάξτε καί βρεῖτε, σέ ένορίες καί μοναστήρια τής Όρθόδοξης Έκκλησίας κληρικούς σεμονούς, Θεοφобούμενους, άφοσιωμένους στό ἐκκλησιαστικό τους ἔργο. Καί από αὐτούς άναζητήσετε τή Χάρη τοῦ Θεοῦ καί τήν καθοδήγηση στή ζωή.

Γέρων πρεσβύτερος

Ἡ «Έλεύθερη Πληροφόρηση» στό διαδίκτυο.

Διεύθυνση: www.el-pliroforisi.gr

Καί οἱ Έκδόσεις «Σπορά» στό διαδίκτυο

(γιά μιá γνωριμία μέ τό συγγραφικό ἔργο τοῦ

Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικοδήμου)

Διεύθυνση: www.spora.gr